Pe cînd vorbea astfel, piciorul îi lunecă, și deodată: plici! se cufundă pînă la bărbie în apa sărată. La început crezu că a căzut în mare. „Și în acest caz — se mîngîie ea cu gîndul — mă voi putea întoarce cu trenul.“

(Alice fusese o dată în viața ei la mare și credea că în tot locul pe coasta mării se află cabine de baie și copii care scormonesc în nisip cu lopățele de lemn, apoi un șir de case, iar în spatele lor o stație de cale ferată.) Dar, nu trecu mult și își dădu seama că se cufundase în balta de lacrimi pe care le vărsase chiar ea pe vremea cînd era înaltă de nouă picioare.

„Ce bine ar fi fost să nu fi plîns atîta! gîndi Alice, pe cînd înota încoace și încolo, încercînd să găsească un loc pe unde să iasă la mal. Pedeapsa va fi că mă voi îneca în propriile mele lacrimi! Ciudată treabă mai e și asta! Ei, dar la urma urmei, totul este ciudat pe ziua de azi.“

În aceeași clipă auzi un plescăit în apă și înotă într-acolo să vadă ce-o fi. Mai întîi crezu că este o morsă sau un hipopotam, dar apoi înțelese că era doar un șoarece, care lunecase în apă ca și ea și care i se părea mare numai pentru că era ea atît de mică.

„Oare mi-ar folosi la ceva — se întrebă Alice — să vorbesc cu el? Totul este atît de neobișnuit pe-aici, încît nu m-aș mira să și vorbească. Oricum, nu strică să încerc.“ Și de aceea începu:

— O, șoricele, nu cumva știi pe unde se iese din balt M-am plictisit să tot înot, o, șoricele!

(Alice credea că așa trebuie să te adresezi unui șoare vrei să intri în vorbă cu el; e drept că nu mai făcuse as lucru pînă acum, dar își amintea că văzuse în gramatica latine a fratelui ei, scris așa: Un șoarece, a unui șoar șoarece!) Șoarecele o privi cam bănuitor, ba chiar i s Alicei că face cu ochiul, dar de răspuns nu-i răspunse.

„Poate că nu înțelege englezește, gîndi Alice; te po că o fi un șoarece francez, care a venit încoace o dată c helm Cuceritorul.“ (Cu toate că învățase și puțină istorie nu-și prea dădea seama cînd anume venise Wilhelm Cucer Și începu din nou:

— Où est ma chatte?[1] Aceasta era cea dintîi propo din manualul ei de limba franceză.

Dintr-un salt, șoarecele sări afară din apă. Tremu de frică.

[1] Unde e pisica mea? (n. t.)